

Loitsch = Logatec = majhen log.

Lom = vas pričeta v lesjem lomu (Holzschlag).

Lozice od loza (Wald): vas v lozi, lesu pričeta.

Lustthal = Dol samovidno.

Lučne. Lega meni neznana; korenina ali luč, ali pa luka po tem, ki ali na solncu ali pa v luki leži.

Madipedium = Trebelno; vas vstanovljena tam, kjer se je že trebilo.

Madipedium inf. = Mokronovo: korenina očitna.

Novice.

Iz Maribora. Ljubi „Tovars“! kakor milo dete si jel vlani po slovenskem svetu potovati, in precej si krepko shajal. Veseli smo, da tudi letos tako lepo napreduješ in nas s tečnimi rečmi razveseljuješ. Nadjamo se, da boš, kolikor boš starejši, toliko tudi bolj popolnoma. — Kako pri naših bratih cvete blagi duh narodnosti in ljubezni do učiteljstva, nam kažejo tvoji mnogoverstni sestavki. Nedavno je bil pri meni neki nemški učitelj iz Marijacejske okolice. Vidi, ljubi „Tovars“! Tvoje liste pri meni; in lej, graja me, in mi očita, da denar zametujem za take reči i. t. d. „Priatelj, ni tako!“ ga zavrnem, „prepričaj se pred, preden sodiš“. Toda, ko zvě, kaj vse „Tovars“ piše, mu je še celó všeč. Posebno se mu dopadejo tudi izversno zloženi napevi gosp. Fr. Ser. Adamič-a, ter začuden pravi: Ich hätte nicht geglaubt, dass es auch unter den Slovenen so geschickte Lehrer und Organisten gebe“. Hitro si jih je prepisal in djal, da bo po teh napevih tudi nemške pesmi popeval. Tudi me prosi, da naj mu vsako Tovaršovo prilogo z napevi pošljem. Bog daj tedaj, da bi nam jih naš ljubi „Tovars“ še kaj dosti prinesel. Slava jim cvete povsod. — Zdravo, dragi „Tovars“!

J. Dr. Vlasténski.

Iz Gorice. 19. aprila. — ? — Čitateljem „Tovarsa“, ki „Novic“ ne čitajo, bo blezo še neznano, da se letos na tukajšni normalki našima domačima jezikoma, po pravičnem prizadevanji šolskega svetovavca Pavišič-a, popolna pravica godi. Učijo se namreč vsi predmeti v slovenskih razredih po slovenski, v laških po laški, nemščina je le zapovedan predmet v tretjem in četertem razredu. Sad se je že pri prvem izpraševanju pokazal. Pač veselje je bilo slišati, kako čvrsto, odvažno, razločno in izverstno so otroci v maternem jeziku odgovarjali, in poslednjič lepe pesmi odpevali. Šolski predstojniki so pa tudi s letošnjimi izpiti zadovoljni, kakor poprej nikdar. — Radostni slišimo, da se bo po veliki noči tudi cerkveno petje normalcov vredilo takó, da se bo pri sv. maši jeden dan po slovenski in drugi po taljanski pelo. Da se bodo konec šolskega leta tudi „periohe“ ali „klasifikacioni“ v domačih jezikih na svetlo dali, ni dvomiti. Prav bi sadá bilo, ako bi nam „Tovars“, ker se že šolam in učiteljem tako pridno posvečuje, izraziti blagovolił do-

tično terminologijo, kar zadene „klasifikacione“, „kataloge“ „svedočbe“ i. t. d; se vé da, vse to zaradi vzajemnosti. *)

Iz Šmartna pri Liti. A. Velikonočni torek je bila po navadi tukaj polletna šolska preskušnja. Zjutraj ob 8. uri zbralo se je okoli pol tretje sto učencov in učenk, in so šli v cerkev k sv. maši, kjer so prav lepo peli. Potem sta vpričo mnogo gg. poslušavcev učence izpraševala častita gospoda katehet in šolski učenik, oba prav iskrena domoljuba. Učenci in učenke pa so tudi očitno kazali, da je šolski poduk obrodil veliko veliko lepega sadu. Posebno se je vidilo, kako terdno razumejo otroci kerščanski nauk, kako lepo in pravilno znajo po slovenski spisovati in kako čversto pojejo. Slava tedaj ver-
lima šmarskima učenikoma!

Iz Krašnje. J. K. Sliši se sem ter tje, da nekaki šolmaštri in lerarji grajajo to in uno, kar ravno nikakoršne graje ne zasluži. Tako postavim, ni dolgo, kar jo je neki tako imenovani lerar zakrožil: „Slovenska špraha je za kmeta“. Nehoté je prav povedal, ker res je, da je kmetu slovenski, le slovenski jezik potreben, kar tudi kmet sam spozná, pa tudi želi, da bi se pravična reč že skoraj uresničila, ter se vpeljal domači jezik saj toliko v pisarnice, da bi gosposke kmetu v njegovem jeziku dopisovale, ne pa v tujem.

Tudi se še najde pri nas sem ter tje kak modrijan, ki misli, da slovenski jezik bi le zato radi vrinili v šole in pisarnice, da bi nemščino hitro popolnoma zaterli, kar pa pošten Slovenec še nikoli ni mislil. Mi le želimo toliko pravice za svoj jezik, kakor je imajo že vsi drugi navadni jeziki po svetu.

Iz Ljubljane. Vsak skerbni učitelj si prizadeva in vse poskuša, da bi se mu učenci povsod lepo obnašali in radi hodili v šolo. Za ta namen postavljajo se izgledni učenci, kateri svoje součence opominjajo, in še celó v zapisnike zapisujejo, kako se vedejo. Taki zapisniki za izgledne učence in učenke so ravno kar prišli na svitlo v g. Milic-ovi tiskarnici, in se jih dobí 100 za 50 nkr.

Prememba v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofii. G. Primož Dolar, učitelj v Šentrupertu v trebanskem okraji pride za šolskega provizorja v Trebelno, — in učiteljska služba v Šentrupertu je s preč. konz. razpisom 21. aprila t. l. pod št. 452/92 z 290 gold. 66 kr. n. dn. razpisana. Prošnje za njo se ravnaajo do preč. kapiteljna (Kuratkollegiat-Kapitel) v Novem mestu, in se vdajajo pri preč. konzistoriju v Ljubljani do konec t. m.

*) Prav rad bo „Tovaraš“ spolnil to željo, in bo, pred ko ne, tudi pre-
skerbel natisnjene slovenske obrazke (formulare) za vse navadne šolske
potrebe.

Vredn.